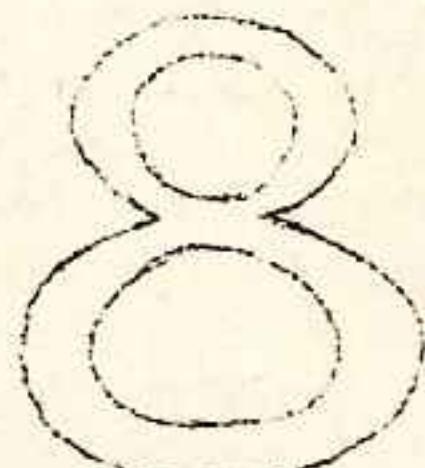

Voknovinám je možno
psát /nejlépe doporu-
čeně/ na tyto adresy:

Čuňas
František Stárek
U Zvonarůky 15
Praha 2 - Vinohrady

Magor
Ivan M. Jirous
Stará Říše 33

Bondy
Zbyněk Fišer
Nerudova 51
Praha 1 - Malá Strana

Music and art project

Charlie

Pod tímto názvem se konala oslava 38. narozenin básníka Quida Machulky přímo v srdci Prahy v klubu U Melouna 11. června 1988. Zřejmě to byla největší akce undergroundové kultury od doby legendárních festivalů II. kultury v Postupicích a Bojanovicích.

Vystoupily tam soubory OKRESNÍ BYTOVÉ /nebo BEATOVÉ/ DRUŽSTVO SOKOLOV, LITINOVEJ PEPA AND PRŮMYSLOVEJ PLYN, ŠANOV II, PUNKOVÁ MILICE, KAFE NORMAL, MONCTONS, ORCHESTR BISEXT, FATAL ALCOHOLIC SYNDROM. Možná že některý název skupiny je nepřesný anebo někdo ještě chybí, ale nebyl tam nikdo, kdo by skupiny uváděl. Akce byla perfektně organizována, protože to všichni zvládli mezi 19-24 hodinou, což při takovém počtu účinkujících, omezených technických možnostech a dalších problémech při nezávislých akcích je obdivuhodné. Dále bylo dobré, že tam nebylo přeplněno, což je U Melounu výhoda, protože je to členitý a sklepní prostor.

Co říct k zúčastněným. Bylo tam široké spektrum hudebních stylů, od tradice českého undergroundu přes hard-rock, punk až k minimalismu. Škoda že chyběl industrial. "Popaři" a "satanisti" tam nebyli, ale ti se mohou prezentovat v establishmentu. Z kapel navazujících na tradiční underground II. kultury zaujal Litinovej Pepa právě osobou zpěváka Dina /dříve Umělá hmoty/, který tyto věci spojuje, protože byl jedním z té doby. Z punku /a dobře že tam byl/ se předvedl Šanov jako nesmírně tvrdá a rychlá skupina s vynikajícím bubeníkem. Název mají podle města Šanov /viz Teplice Šanov/. Kafe normal hrají hard-rock na špičkové úrovni. Asi největším trhákem byl Orchestr bisext. A všem dalším patří dík za účast a přínos k této akci.

A ještě jeden dobrý dojem mám od Me-

louna. Že tzv. "slavnosti v konírně" se konají na místech, které patří k nejlepším v Praze, kde vystoupilo mnoho známých skupin. Meloun byl vždy tak trochu výlučný. Dobrý dojem má také z toho, když vidím "máničky" a "punkery" dachromady. Dnešní "čerokézové" prožívají stejné pronásledování jako dříve vlastenci. Každý může vypadat jinak, ale důležité je vnitřní sjednocení. K tomu nám pomáhá hudba.

Sobota U Melounu

Karel Hnúj-Plzeňský

V sobotu 11. června 88 se v klubu U Melounu vystřídalо na zapůjčené
aparatuře skupiny Cafe normal sedm rockových a punkových kapel. Šlo o sou-
bory z poloviny nepražské jako Okresní beatové družstvo Sokolov, Bisext,
Šanov II a psychedelická karlovarská skupina hrající texty básníka Quida
Machulky /jejíž název mi unikl/. Potíže byly s pokrytím výdajů /cirká
1500 Kčs/ za sál, za zvukaře a aparaturu. Myslím, že Quido handrující se
s pořadateli o počtu návštěvníků to měl u pokladny nelehké, obzvláště když
mohl do sálu vpustit jen 150 lidí a navíc z nich vypáčit těch 1500 Kčs.
A nechat před dveřmi další naštvané, znechucené pozvané hosty.

A nechat před dveřmi další naštvané, znechucené pozvane hosty.
Jako první soubor celé akce vystoupilo OKRESNÍ BEATOVÉ DRUŽSTVO SOKOLOV, ty jsem už slyšel v únoru letošního roku v Dasnicích na Sokolovsku. Skupina se snažila o undergroundový projev a celkem dost jí to vycházel. Zaujal mne zpěvák Martin R. deklamující své texty v drsných zpěvových liniích. Hodně mi to připomnělo styl bývalého Patologického orchestru MML. Návaznost této skupiny na služetínskou scénu je však víc než pochopitelná a Služetín se s odstupem času přes všechn policejní teror jeví jako velký aktér pro západoceské mladé soubory. Podotýkám, že ozvučení textů všech zúčastněných souboru bylo špatné, a tak se zpěvy ztráceli v hluku rockových decibelů.

Následuje vrcholný punk české scény, a to ŠANOV II. Rytmický běs nádherných punkových aranží perfektně zvládnutý a zároveň perfektně odehraný. Fascinoval bubeník, takovéhle bicí se jen tak neuslyší. Navíc skupina vtipně využívá lidových motivů, ty jsou umocňovány až do rytmického třeštění. Je to fantastické.

třeštění. Je to fantastické.
A opět punk. Kvalitní soubor, který měl tu smůlu, že hrál po Šanovu. Myslím, že šlo o pražský soubor, zpěvačka mi byla povědomá, zpívala s ná-
půl vyholenou lebkou. - V předsálí mezitím malovali punkeři spolu s ostat-
ními po velkém archu papíru. Barva překrývala barvu, kresba kresbu, action
painting. Něco podobného jsem kdysi viděl v rámci happeningu v Mariánských
Lázních. Vystoupení obou souborů doprovázelo divoký tanec bopujících čiro-
kýzů. Skvělá atmosféra, kde se každý bavil po svém a nikdo mu do toho ne-
kecal.

CAFE NORMAL: Po jeho aparatuře se dnešního večera převaliduje sedm souborů. Skupina předvedla čajový bigbít s prvky metalu a nikoho dvakrát nezaujala.

Má nastoupit Quidův karlovarský Psychedelic. Leč publikum se dožaduje právě dorazivší skupiny Bisext. Hraje BISEXT. Tento orchestr předvedl něco, co jsem nečekal. Příjemné optimistické aranže, podávané souborem tak, jak jsou myšleny - optimisticky. Textům není příliš rozumět, zvuk skupiny však mluví sám za sebe. Je to skvělý soubor a ovace, které sklidil od roztančeného publiku, byly zasloužené.

Nastupuje Quidův PSYCHEDELIC. Je to početný soubor s eliskúprovskými očními stíny a hráči jsou od značného čekání u baru na vpuštění na kolbištné Melounu pěkně podroušení. Ze skupiny samotné znám jen baskytaristu Pavla Š. Skupinu nemohu klasifikovat, neboť při první skladbě jsem musel odejít a odjet do Plzně. Každopádně však lze klasifikovat celou rockovou oslavu Quidových narozenin /ač se Quido dušuje, že žádné narozeniny v dílu nemá a ani neměl/ jako všechno možné jen ne jako projev stagnace v undergroundu. Odjíždím a přeji si zažít ještě nějaký podobný koncert, jako byl U Melounu v sobotu 11. června 1988.

Zpráva z Nišovic

Venclovský

Poslední květnovou sobotu proběhla v Nišovicích /okr. Strakonice/ akce, kterou tato část Čech již delší čas postrádala. Alespoň ty osoby, které netráví každý víkend sjížděním tanecních zábav přihlouplých kapel. O to silnější bylo mé očekávání, jaká bude reakce těchto lidí, kteří se k mému překvapení na této akci objevili.

První vystoupila kapela VROZENÁ VADA, složená, jak sama proklamovala, z lidí, kteří trpí určitými "duševními potížemi". Ozvučení bylo překvapivé dobré a zpěvu bylo dobře rozumět. Svým projevem mě překvapil zpěvák a saxofonista Olda, kterého spíš znám jako alkoholika. Vrozená vada ve mně zanechala příznivý dojem, i když mě mrzí nepůvodnost /ač jen částečná/. Na druhou stranu jsem toho názoru, že by tato začínající skupina potřebovala podpořit, aby tak jak rychle začala, zase rychle neskončila.

O přestávce recituje Platon verše J. S. Fialy; nejsem si jist, jestli by byl Fík s jeho koktáním spokojen. Adekvátní byla odezva publiku. Quido Machulka by ale mohl být s recitací svých básní spokojen. Jsou odměněny pěkným potleskem.

Jako druzí vystupují PŘÁTELE VČELÍHO BZUČENÍ, punk dneš už v běžném podání. Následují menší problémy s VB, ale smlouva je v pořádku, tak odjíždějí /prý přijedou!/. To už se připravuje ALKOHOL BAND z Plzně, ve stejném svém jménu. Publikum ve stejném, takže je pohoda a já odjíždím také v dobré náladě.

Do půl hodiny vyklidit

Splav

Na sobotu 4. června 1988 připravil Pavel Škarýd hudební oslavu svých zásnub s Jarmilou Hvězdovou. V pátek ovšem z náhlých technických důvodů musela hostinská z restaurace v Želči /u Žatce/ sál uzavřít. Naštěstí se podařilo zajistit náhradní sál ve Staňkovicích. V půl sedmé začala hrát skupina ŠANOV II. Po dvaceti minutách byla produkce přerušena orgány StB a VB a přítomní museli do půl hodiny opustit sál. Skupina BISEXT se tak vystoupení vůbec nedostala. Také se vysvětlila nepřítomnost jejího baskytaristy a oslavence P.Š., který byl celé odpoledne a večer zadřžován na bezpečnosti v Lounech.

Tentokrát přišlo nazmar mnoho energie, času a peněz. Perestrojkový vítr ještě na Lounsko nezaváhal a nebo už odvanul.

Dne 7. května se nedaleko Frýdku-Místku uskutečnilo setkání několika severomoravských rockových kapel. Kolbištěm byl sál jedné vesnické hospody, kde se to již od raného odpoledne hemžilo lidmi, kteří zcela jasně mezi domorodce nepatřili.

Jako první vystoupil soubor IQ 60, který byl handicapován špatným o-zvučením, a to byla veliká škoda, protože po instrumentální stránce všechno šlapalo, zejména zaujal technicky výborný bubeník. K textům mám určité připomínky: tak razantní hudba si žádá své - chtělo by to upustit od různých abstraktních a nelogických spojení /zasmušilí jako zoufalství/ponuří jako trest/chodí po ulici/lidé bez hlavy/lidé, co nemají kde usnout - skladba Opera/ a zkoumkrétnit je. Podle mého názoru by také nebylo na škodu projasnit chmurné ladění většiny skladeb a pracovat také s trohou humoru. /nedělám si žádnou iluze/nikdy jsem neměl naději/stát se člověkem/který si může dát postavit/rodinnou hrobku/ref.: vyplášený pohled/strach/strach/strach/já jsem z obličeje/krach/krach/krach/hlad po ničem/cena/cena/cena/zapláťte!/cena bude váš rozum - skladba Nula/.

Ze všech zúčastněných kapel mě nejvíce zaujala BRATROVA SVATBA. Perfektní muzika připomínající stylem Garáž, ale s osobitým nábojem jak zpěváka, tak i všech muzikantů. To už skoro celý sál tancoval a nálada byla špičková. Text jsem bohužel nezískal ani jeden, protože kytarista zmíněného souboru nejevil nejmenší chuť spolupracovat /ať už to bylo dánou zmínkou o podobnosti s Garáží nebo osobní antipatií/. Škoda.

Fychným tančem vyčerpaným divákům se dostalo odměny v podobě poslední kapely - ROZŽHAVENÉHO ŽHAVÉHO ŽÁRU. Začali písničkou "E-ju-ja, azbuku vsiju znaju ja", a hned po úvodních taktech a začínajícím jevištním show bylo jasné, že RŽŽ jenom podpoří výbornou náladu. Vtip, nápady, nenásilnost textů snad dvanáctičlenného souboru se tálly sálem asi tři čtvrtě hodiny. /Musím dodat, že nebylo jasné, kdo vlastně k souboru patří a kdo ne./ Mně osobně se nejvíce líbila skladba "Harmonická rodina je dělnická rodina" a jedna z vystupujících dívek, která na sobě od pasu dolů měla jen kalhotky.

Celé setkání proběhlo naprosto v pohodě, a když jsem usínal vedle hospody na seníku, připomněl jsem si slova zpěváka z IQ 60: "Takovejch akcí je u nás spousty, ale potíž je v tom, že kromě nás o nich ví strašně málo lidí."

Nedaleko Jihlavы uspořádali novopečení rodiče malou oslavu pro páry posvěných přátel. V poklidu překouřeného sálku nastoupilo několik kapel, aby zpríjemnily víkendovou pohodu.

Jako první začali HRDINOVÉ NOVÉ FRONTY. Asi je už zbytečné o této skupině něco psát, jejich český punk asi většina zná. Jako vždy i tentokrát byli špičkoví. Hned po Hrdinech následovala nová SLADÁKOVA FORMACE, kde nad dlouhým vlasem už definitivně zvítězil kohout. Přesto jejich hudba vycházel z těch nejsyrovějších undergroundových kořenů, jednoduchá tak akrát na tu správnu náladu. Moc se mi to líbilo. Pokud si dovedete představit Garáž sprsknutou s Laurou, jimž by KNS půjčili texty, máte před sebou další bod programu - ROZMAZLENÉ DĚTI. Šlapalo jim to pěkně, tančící jistě ocenili svížný rytmus jejich vystoupení. Po nich nastoupili hudebníci z kapely, kterou já osobně považuju za jednu z nejlepších, s neustále stoupající úrovní. Myslím, že orchestr BISEXT je povedeným Zeliho dítětem, které undergroundovým posluchačům udělá vždycky radost. No a vše uzavřel letitý rock W.C.BANDU, v jehož rytmech zábava končila.

Věděl jsem o tomto festivalu alternativní scény již asi dva měsíce před jeho konáním. Dosti komplikované cestování do této sousední země mě nechávalo v nejistotě. Nakonec vše dobře dopadlo. Známá to vyběhala v Orbisu /je to totiž jedna z mála možností jak se do Polska dostat - další možnosti je pozvání, a pak ještě cesta tranzitem přes NDR. To jsem však neriskoval, neboť známí loni zvolili tento způsob při cestě na Jarocin a názpátek se vraceli přímo, načež jim byly zabaveny cestovní doklady./

Marchewka se konala ve dnech 6. - 7. května ve Varšavě, pořádal ji klub Remont - dosti známý, protože tam proběhla již mnohá vystoupení skupin jak z Polska, tak i z ciziny. Nedávno tam vystupoval i MCH Band - ještě jsme zahlédli plakáty. Jelikož je ale klub Remont dosti malý, rozhodli se pořadatelé, že se vystoupení budou konat v hale Gwardia /jinak určené pro sportovní, hlavně boxerská utkání/. Toto rozhodnutí bylo podmíněno také tím, že o Marchewku byl velký zájem /i v rádiu informovali o této akci/ Lidé zde žijí více hudebou, v rádiu jsou jim nabízeny průřezy LP deskami jak současnými, tak dřívějšími, loni o Velikonočním pátku dokonce v rozhlasu pouštěli Pašijové hry od Plastic People!! Zájem byl tedy obrovský bylo tu pestré "osazenstvo" mladých lidí. Převažovala černá a hnědá barva, byli tu i skinheads.

Marchewka navazovala na nedávno proběhlé Korotkové dny v Budapešti, kde vystoupili Pere Ubu, Shrubbs z Anglie, Iva Bittová s Fajtem /sklidili prý úspěch/, Ex z Holandska /kteří měli vystupovat také někde u Brna, ale nebyli vpuštěni/.

K samotnému dění. V pátek první den v 17 hodin začala známější polská skupina ARMIA, silně ovlivněná punkem, hrající velmi slušně, i když ne již tak úderně jako dříve. Hraje v obsazení 2 kytary, bicí, lesní roh. Při skladbách "Achille" a "Sastavte to" se tancovalo i pogo. Měli úspěch. Po nich nastoupila ruská kapela ZVUKI MU. Při představení skupiny se ozýval pískot. Některí diváci házelí po kapele kelímky. Skupina však hrála velmi dobré a postupně strhla dost diváků. Hraje takový zemitý pub-rock. Hlavní postavou kapely je zpěvák v obleku s růží v klopě. Má schizofrenní výraz, křehkovitý, neustále se měnící. Je skvělý. Obsazení: kytara, baskytara, bicí, klávesy. Zpívají rusky a něco i anglicky. Výborné skladby "Bad police" a "Russian Bird". Poté vystoupila polská kapela ALTERNATIVE, průměrná novovlnná skupina. Potom jeden hudebník z této kapely hrál na kytaru a zpíval blues. Vrcholem večera byla anglická skupina NEW MODEL ARMY. Vřava před pódiem a šílená tlačenice. Vystoupení bylo skvělé, temné zvuky kytary neznějí stereotypně, dovedou to i dobře "ohulit".

Druhý den se začátek trochu opozdil, protože před halou byla velká tlačenice. Začalo se o hodinu později. Zahajovali polští ZID. Slušná alternativní hudba založená na kytarách, připomínala trochu styl MISSION /doba rá byla skladba "Alkohol"/. Dále vystoupili francouzi JEAO VITÚ /metalový zvuk, hodně sólování kytar, dosti průměrné/, polští KULT, což je solidní kapela s prvky punku, /dobrý zpěvák, hráli asi hodinu, nejvíce rozehrála skladba "Polská"/ a nakonec Holanďané CLAN OF XYMOX /nyní jsou dosti komičtí, takže celkem zklamání/.

Marchewku hodnotím celkově pozitivně. Cena lístku na jeden den byla 1 500 zlotých.

D O P I S

Kam s tím androšem, pane Magore?

Svědek

Na Silvestra roku 88 na Václavském náměstí zpíval kos jako na jaře. Chudák, spletl si počasí, protože opravdu bylo jak při jarním slunovratu. Poslední dobou se mi zdá, že spousta zpěváčků si taky popletla povětří. Zpívají, až se hory zelenají /nebo se snad zelená v kapsách/. Netuší, že zima přijde bez varování, a běda když udeří. Zdá se, že naši muzikanti ma-

J. krakou paměť nebo jsou tak naivní. Máničky by si měli pamatovat začátek 70. let, rok 76, nová vlna zase jeden článek z Tribuny, kterým odstranili jednu generaci hudebníků. A pankáči? Bolševik postavil Palác, kde rozhoduje o nás bez nás a naši milí kohouti se hned promenují v jeho prostorách, aby byli viděni a slyšeni. Co to vaše NO FUTURE a FUCK ALL?

Magore, vždyť ty musíš mít z toho Rockfestu vlasy až na prdel. Budeš muset asi znova vysvětlovat, co je druhá kultura a establišment, Zpráva o obrození a spoustu a spoustu jiných věcí, aby ty makovice pochopili, že tohle je hra, ve které oni nehrají žádné, ale vůbec žádné housle.

Magore, vysvětli lidem, kteří byli právem z toho zděšeni, proč Plastici chtěli hrát na předkole Rockfestu.

I obešli polí pět aby referovali
Lvu ve znaku M - G - M
Že ve svém kruhu může řvát na celé kolo
Ale nikoli na okolí

Vysvětli, proč lidí chtějí vystupovat na takový srázdě, jako je Rockfest, když předtím jenom za naladění kytary je šoupli do basy. Což si nikt nevzpomene na ty krásný lidí, kteří museli odejít do zahraničí, aniž chtěli? Jmenovat snad nemusím.

Lidi by se měli učit z historie. Jestli chce někdo pozorovat svět přes mříže, jeho věc. Nebo zvolí způsob zpívání, který nikomu nevadí. Jeho věc. Ale pak se nesmí hlásit k tomu, že je druhá kultura, že je androš. To si pak dělá z huby sráč.

Tak kam s tím, Magore?

V N A S I V E C I

Právě vyšel X
X V I D E O M A G A Z I N V O K N A X č. 2 jaro 1988
X X

který obsahuje: Nico na Opatově
Výstavy - Střelecký ostrov /květen 87, září 87/
Lochotín 87 /koncert Toten Hosen, Michal David a zásah
policie/
Zdeněk Ingr - skla /výstava v Pardubicích/
Jim Horáček /starší a současný snímek/
Koncerty Morava 87 /skupiny: PSV, Makyota, Na oko, Dr.
Morgenstern, MCH Band, HNF, Velvet Revival; kyta-
rista a zpěvák M. Černý/
Magor - básen
Jarocin 87 /polský hudební festival/
Theater osmego dňa /ukázka ze hry Wzlot/
Paternoster /zpívá Zbyněk Benýšek, o časopisu hovoří
Jiří Němec/
Když básníkům je prabídně utíkají do Vídně /Dáša Vokatá,
Charlie Soukup, Zbyněk Benýšek, Vlasta Třešňák,
Svatopluk Karásek/
Podmostní filosofická jatka /film Milana Kohouta/

/dokončení 7. kapitoly - výslech svědka/

Svědek má právo trvat na opravě protokolu, nesprávný, nepřesný či překroucený protokol nemusí podepsat, jeho námitky proti protokolaci musejí být do protokolu poznámenány. Je proto vhodné, aby svědek upozornil vyslýchajícího před protokolací, že ji chce průběžně sledovat, aby nedocházelo ke zbytečným průtahům při čtení protokolu. V případě, že se svědek nedomůže zachycení svých námitek do protokolu, odmítne protokol podepsat a není si jist, zda vyšetřovatel správně zapsal důvod odmítnutí podpisu /je to jeho zákonná povinnost/, musí ihned po skončení výslechu napsat stížnost na postup vyslýchajícího orgánu příslušnému prokurátorovi /kopii obhájci obviněného, je-li mu znám/. Námitky proti postupu při výslechu vznáší obvykle obhájce obviněného, který může být všem svědeckým výslechům přítomen. Je samozřejmé, že na svědka nesmí být činěn nátlak, aby vypovídal, různými výhrůžkami apod.

8. Výslech obviněného /§§ 91 - 95 tr. řádu/ a jeho práva /§ 33 tr. řádu/

Protože trestní řád přiznává obviněnému celou řadu práv, je důležité si uvědomit, že obviněný ve smyslu zákona /§ 32 tr.ř./ je pouze taková podezřelá osoba, proti níž bylo vzneseno obvinění /§ 163 tr.ř./ anebo jíž bylo sděleno obvinění /§ 169 tr.ř./. Před vznesením nebo sdělením obvinění může být podezřelý vyslýchán jen ve smyslu § 19 zák. o SNB /viz naše kap. 4/ nebo § 158 tr.ř. /viz naše kap. 5/, přičemž takto učiněné výpovědi nemohou být použity soudem při hlavním líčení.

Obvinění se vznáší usnesením vyšetřovatele, jehož opis se obviněnému doručí anebo se mu oznámi tak, že se v plném znění pojme do protokolu o prvním výslechu obviněného. V méně závažných případech u některých trestních činů a u všech přečinů se místo vyšetřování koná tzv. vyhledávání. V tomto případě se obvinění obviněnému pouze sděluje, a to nejpozději na počátku jeho prvního výslechu a učiní se o tom záZNAM do protokolu.

Práva obviněného, resp. podezřelého, týkající se jeho případného zadržení, uvalení vazby, osobní a domovní prohlídky, popíšeme v následujících kapitolách; zde se omezíme na práva obviněného při výslechu a vyšetřování /vyhledávání/ vůbec. O těchto svých právech musí být obviněný orgány činnými v tr. řízení vždy řádně poučen.

Obviněný má právo vyjádřit se ke všem skutečnostem, které se mu kladou za vinu, a k důkazům o nich, uvádět okolnosti a důkazy sloužící k jeho obhajobě, činit návrhy a podávat opravné prostředky. Má právo zvolit si obhájce a s ním se radit. Nemá-li dostatečných prostředků, aby hradil náklady obhajoby, má nárok na obhajobu bezplatnou. Zákon neukládá obviněnému žádné zvláštní povinnosti. Znamená to, že obviněný se může hájit jakýmkoliv způsobem, zejména může popírat svou trestnou činnost, odmítat vypovídat buď zcela nebo na jednotlivé otázky, může i lhát. Při své obhajobě by se však nemohl dopustit trestného činu křivého obvinění, útoku na veřejného činitele, útoku na státní orgán a orgán společenské organizace apod. Případná změna jeho výpovědi nezakládá skutkovou podstatu trestného činu křivé výpovědi; tohoto trestného činu se obviněný, je-li vyslýchán jako obviněný, nemůže vůbec dopustit. Dozvání, popřípadě jakýkoliv jiné napomáhání vyšetřujícím orgánům při objasnování trestné činnosti je sice polehčující okolnosti, mající vliv na výši trestu, nicméně každý obviněný musí zvážit, zda a v jaké míře této možnosti využije. To platí zejména v trestních věcech kriminální povahy. Při trestních věcech politického charakteru je výše trestu často určována jinými než ryze právními hledisky, např. tím, zda veřejně projevenou lítost je možno politicky využít.

Zvolit si obhájce /z řad advokátů/ je právo obviněného. V některých případech zákon nařizuje tzv. nutnou obhajobu, např. je-li obviněný ve vazbě, je-li nezletilý, je-li stíhán pro tr. čin, na který zákon stanoví trest, jehož horní hranice převyšuje pět let. I v těchto případech však obviněný má právo si obhájce zvolit. Neučiní-li tak, musí mu být ustaven. Ustanoveného obhájce je obviněný povinen strpět, má však právo /ustanoveného i zvoleného/ obhájce změnit vlastní volbou.

Výslech obviněného se koná tak, aby poskytl pokud možno úplný a jasný

obraz o skutečnostech důležitých pro trestní řízení. K výpovědi nebo k doznamí nesmí být obviněný žádným způsobem donucován a při výslechu je nutno šetřit jeho osobnosti. Zakázán je tedy jakýkoliv nátlak, ať fyzický nebo psychický. Výpověď získaná od obviněného donucením nesmí být ve věci použita jako důkaz. Obviněný má právo, nikoli povinnost vypovídat; odmítnutí výpovědi obviněným nemůže být považováno za důkaz jeho viny. Za důkaz jeho viny nemůže být posuzováno ani to, že neuvedl důkazy na svou obhajobu. Orgány činné v tr. řízení se nesmějí vůči obviněnému dopouštět hrubostí, verbálních i fyzických, při výslechu mu musejí poskytnout nutný oddech apod. Před prvním výslechem je třeba obviněnému objasnit podstatu vzneseného obvinění, poučit ho o jeho právech a obsah poučení zanést do protokolu. Jde zejména o právo podat stížnost proti usnesení o vzeseném obvinění, o právo napadnout stížností každé rozhodnutí vyšetřovatele, popř. prokurátora, aby byly odstraněny průtahy ve vyšetřování nebo závady v postupu vyšetřovatele, a konečně o oprávnění obviněného, týkající se důkazů a obhajoby, která jsme již uvedli. Tedy již při tomto výslechu musí mít obviněný možnost se k obvinění podrobně vyjádřit. Obviněný má nejprve souvisle o věci vypovědět, k výslechu otázkami se má přikročit až po této souvislé výpovědi, pokud je toho třeba. Vyslýchající nesmí obviněného při této jeho výpovědi zbytečně přerušovat, znervoznovat ho skákáním do řeči apod. Otázky musí být kladený jasně a srozumitelně. Zakázány jsou tzv. otázky kapciózní, tj. předstírající skutečnost nepravdivou, klamavou, předpokládající skutečnost obviněným dosud nepotvrzenou, to proto, že svádějí obviněného, aniž by to pozoroval, k odpovědi, kterou si vyslýchající přeje, a otázky sugestivní, v nichž je již naznačena odpověď. Účelem obou druhů otázek je vsugerovat obviněnému určitou odpověď. To může vést k překroucení skutečnosti, ne k zjištění objektivní pravdy, a proto jsou takové otázky zakázány.

Obviněnému může být dovoleno, aby dříve než dá odpověď, nahlédlo do písemných poznámek, jež musí vyslýchajícímu, požádá-li o to, předložit k nahlédnutí; tato okolnost musí být v protokole poznamenána.

Má-li se výslechem zjistit totožnost nějaké osoby nebo věci, vyzve se obviněný, aby ji popsal; teprve pak mu má být osoba nebo věc ukázána, a to zpravidla mezi několika /nejméně třemi/ osobami nebo věcmi téhož druhu. Je-li toho třeba k zjištění pravosti rukopisu, může být obviněný vyzván, aby napsal potřebný počet slov; k tomu však nesmí být žádným způsobem donucován. Stejně nesmí být donucován k tomu, aby popsal nějakou osobu nebo věc, jejiž totožnost se má zjistit. Naproti tomu je však povinen vždy strpět úkony potřebné ke zjištění jeho vlastní totožnosti, dále je povinen podrobit se prohlídce těla za účelem zjištění stop nebo následků útr. činu na jeho těle, je povinen strpět odnětí krve nebo jiný podobný úkon, je-li toho třeba k provedení důkazů, a konečně je povinen podrobit se vyšetření duševního stavu, a to popřípadě i pozorováním ve zdravotním ústavu nebo ve zvláštním oddělení nápravného zařízení. Ke splnění těchto povinností může být obviněný donucován výhradně zákonnými prostředky /pořádková pokuta do 500,- Kčs, a je-li obviněný ve vazbě, tzv. pořádkové opatření/. Jestliže výpověď obviněného v závažných okolnostech nesouhlasí s výpovědí svědka nebo spoluobviněného a rozpor nelze vyjasnit jinak, může být obviněný postaven těmto osobám tváří v tvář /konfrontace/. Konfrontované osoby si mohou klást vzájemně otázky jen se souhlasem vyslýchajícího.

Výpověď obviněného se do protokolu zapíše zpravidla podle diktátu vyslýchajícího, v přímé řeči a pokud možno doslova. Nejde-li o soudní protokol, musí být po skončení výslechu obviněnému předložen k přečtení, nebo požádá-li o to, přečten; obviněný má právo žádat, aby byl protokol doplněn nebo aby v něm byly provedeny opravy v souhlase s jeho výpovědí. O tomto právu je třeba obviněného poučit. Protokol o výslechu, který byl prováděn bez přibrání zapisovatele, je nutno vyslychanému před podpisem přečíst nebo k přečtení předložit v přítomnosti nezúčastněné osoby. Má-li vyslychaný proti obsahu protokolu námitky, je nutno je projednat v přítomnosti přibrané osoby a výsledek projednání pojmostit do protokolu.

Odmítne-li obviněný protokol podepsat, uvede se to v protokolu s poznámenáním důvodu odmítnutí.